

Inhoudsopgave 25 Korte (voorlees) verhalen uit het Grote Dierenbos van Baron Snik Snak

Het Grote Dierenbos van baron Snik Snak
Het is herfst in het bos
Eekjes eerste herfst
De eerste hoorzitting voor de bewoners van het bos
Mevrouw Mier komt op bezoek bij dieren dokter Flos de Vos
De grote schoonmaak komt eraan
Koninklijk bezoek aan het Grote Dierenbos
Gesprek tussen Lange Reiger en Kleine Konijn
Het is onrustig in het Grote Dierenbos
Heksenfeest
Mevrouw en meneer De Beer bij dieren dokter Flos de Vos op
bezoek
Mevrouw Reiger gaat trouwen
Het midwinter lichtjesfeest
Opening van de nieuwbouwwijk voor spinnen
Mevrouw Schaap bij dieren dokter Flos de Vos op bezoek
Schrijfwedstrijd alleen voor de bewoners van het Grote
Dierenbos
De bedroefde groep herten
De familie Eekhoorn
Een treurende treurwilg
Over een gekke mevrouw in het bos
Mevrouw Reiger krijgt een bekeuring
Drie mollen willen een poep- en zopietent beginnen
Mevrouw Gans wil een rollade
Sportdag voor de dieren met een optreden van K3
Mevrouw Kip bij dieren dokter Flos de Vos op bezoek

De auteur is geboren in Haarlem. Woont nu in West-Friesland en is gepensioneerd. Hobbyschrijver van lachprikkelers, versjes, rijmpjes, gedichten en korte (voorlees) verhalen voor jong tot oud.

Verhaal 1

Het Grote Dierenbos van baron Snik Snak

De baas over het Grote Dierenbos en zijn inwoners is de burgemeester, baron Snik Snak, die uit een rijke adellijke familie komt en veel geld verkreeg uit de nalatenschap van zijn ouders. Hij is getrouwd met barones Van Haf tot Haf. Samen wonen ze in een villa aan de rand van het bos. Naast de villa staat een koetshuisje en verderop in de tuin een theehuisje. In het koetshuisje staat een houten koets waarvan het dak open en dicht kan. Als het mooi weer is rijden de baron en de barones door de paden in het bos. In een ander gebouw, midden in het bos met een groot grasveld ervoor, staat het Raadhuis, daar werkt en vergadert de burgemeester en zijn Raad van Elven. Voor de orde en veiligheid heeft het bos een veldwachter: Klaas Kaalkop.

Snarf is in het Grote Dierenbos komen wonen als de nieuwe boswachter. Hij vindt dat hij wat voor de dieren kan gaan betekenen. Toen hij nog geen boswachter was kwam hij al in dit bos om te wandelen en ergerde zich aan het gedrag van de dieren.

'Moet je kijken,' zei hij dan tegen een wandelaar: 'De hele dag alleen maar eten en luieren, suffen en dutten. Vooral bij warm weer. Dat haat ik! Ik kan daar niet goed tegen. Ik ga, als ik hier boswachter wordt, met ze praten over de plannetjes die ik heb.'

Maar hij doet meer: hij zorgt niet alleen voor orde en veiligheid voor de dieren, samen met de veldwachter, maar ook voor een schoon en net bos. Zoals bomen, die omgewaaid zijn, zagen tot blokken voor de open haard. Paden en gebouwen schoonhouden, nestkasten ophangen, dieren te eten geven, gewonde dieren helpen, met bezoekers praten en nog veel meer. Ook heeft het bos een dokter: Flos de Vos. Hij heeft zijn praktijkruimte in zijn eigen woning dat aan de rand van het bos staat. Daar komen de dieren om met hem te praten of zich te laten verzorgen als ze iets hebben.

Hij heeft om zijn huis een grote tuin met schapen, kippen, een ezeltje en een stal met twee paarden.

In het bos wonen alleen dieren. Natuurlijk mogen de mensen er ook komen om te wandelen, maar ze mogen er zeker niet in wonen. Dat mogen ze wel buiten het bos.

Net als boswachter Snarf van de natuur en dieren houdt, doen de mensen dat ook. Je kunt dat zien als je naar hun grote tuinen kijkt. Ze houden paarden, kippen, geiten, schapen en nog veel meer dieren. Die wonen in hokken, kooien en stallen of mogen vrij rondlopen. Niet in zo'n grote ruimte als het bos waarin de bosdieren leven.

Verhaal 3

Eekjes eerste herfst

'Eekje, mijn kind, waar zit je naar te kijken, zie je weer iets nieuws?'

'Ja mam! De bladeren van de bomen zien er anders uit.'

'Ach, je bent nog zo klein dat je dat nog niet eerder gezien hebt' lacht mamma

eekhoorn.

'Wat gebeurt er dan,' vraagt Eekje heel nieuwsgierig.

'Doet de tovenaer van de holle boom dat?'

'Nee hoor!'

Oh, gelukkig. Anders zou hij mij ook misschien in een andere kleur toveren..'

zegt Eekje opgelucht in een zucht.

'Luister schatje: het is herfst. Dan gaan de bladeren van kleur veranderen. 'Moeder eekhoorn wijst met haar lange staart aan:

die daar wordt koffiebruin, deze advocaatgeel en die daarnaast bordeauxrood'

'Wie doet dat dan mam, ik snap er niks van!'

'Dat doet de natuur zelf, Eekje'

'Zelf...zelf...Herfst, wie is dat?'

'Herffft!. Herfst is geen mens en ook geen dier maar een periode in een jaar'

'Toen jij klein was en we speelden met kleine groene blaadjes zijn die groter geworden.

Dat doet de natuur'

'Dat snapte ik toen al niet mam. Dat zo iets kan!'

'Éekje, jij bent toch ook groter geworden. Dat doen blaadjes ook. Die worden bladeren.'

'Dat is zo.'

'Volgende week ga jij voor het eerst naar de Kleine Bosdierenschool. Ik weet dat juffrouw Konijn jou en je

vriendjes dat zal gaan uitleggen. Pluk dat blad er eens af en houdt het eens hoog in de lucht tegen de zon in! Mooi hè?'

'Jahhh, heel mooi.'

'Kom! We gaan van de gekleurde herfstbladeren een krans maken. De beukenootjes verzamelen we in ons holletje in de boom. De doppen van de kastanjeboom gebruiken we voor de verjaardagen. Dan zetten we die op ons kopje. De doppen van de eikels zet je in het keukentje neer. Met van eikenbladeren gemaakte tasjes keren Eekje en zijn mamma naar hun boomtak in de kastanjeboom terug.

Verhaal 5

Mevrouw Mier komt op bezoek bij dierendokter Flos de Vos

'Dokter, ik ben niet goed denk ik,' zegt mevrouw Mier als zij de spreekkamer van de dokter betreedt .

'U kijkt erg bezorgd.'

'Dat is ook zo, ik heb geen probleem!'

'Geen probleem? Geen probleem?'

'Nee, u wel, dokter?'

'Ja, als dat zo doorgaat met u, dan wel. U komt toch niet voor niets hier naar toe,' zegt de dokter streng en hij kijkt mevrouw Mier daarbij doordringend aan.

'Bent u onder invloed, laat mij eens uw adem ruiken! Doet u eens: hhhh en dat twee keer.'

'Hhhh..hhhh..hhhh..'

'Dat is drie keer, u kunt ook al niet tellen. Doe uw mond maar weer dicht, hij staat al lang genoeg open! Ik ruik niets dat op iets verkeerd lijkt. Hoewel.. u hebt denk ik... iets mierzoets gegeten of gedronken!'

'Ja..heerlijke alsembessenwijn gedronken.'

'Alsembessen zijn toch bitter!'

'Zo smaakte 't ook, maar ik nam er hapjes suiker bij als toetje.'

'Wanneer is uw ellende begonnen, denkt u?'

'Ik denk vorige week toen ik naar een feestje ben geweest.'

'Bij wie was dat feestje?'

'Bij Ietje.'

'Ietje..Ietje die van 't Laantje van Abeel?'

'Ja dokter.'

'Wat hebt u daar toen gegeten en gedronken?'

'Gebarbecuede wormen met een lekker drankje erbij.'

'Was dat 't alleen?'

'Nee, met zijn allen.'

'Hebt u nog andere klachten dan uw verstrooidheid?'

'Ja, verder voel ik me prima.'

'Hebt u de laatste tijd iets ernstigs meegemaakt?'

Even denken...Ja, ik wandelde na het feestje naar huis toen ik mijn kop stootte tegen een tak, die zag ik al heel vroeg maar toch stootte ik me er tegen.'

'Dom van u.'

'Ja dom! Ik deed het voor de lol. Enkele dieren stonden me uit te lachen. Kijk, hier zit een bult' en Mier laat zijn kopje zien.

'Ik zie niets, helemaal niets.'

'Gelukkig een probleem minder.'

'Ik weet op dit moment genoeg Mier. Ik denk aan verstrooidheid met onbekende oorzaak!'

'Oh..kan ik daar van genezen, dokter?'

'Nee, helaas voor u'

'Moet ik naar het ziekenhuis?'

'U mankeert lichamelijk niets, behalve dan dat bultje op uw been. Maar tussen uw oren gaat het niet goed.'

'Oh gut! Moet ik aan bril?'

'U moet rust houden, veel slapen, binnen blijven en geen inspanningen verrichten. Ik geef u voor zeven dagen slaappillen als recept mee en kom over zeven dagen weer op spreekuur, heeft u dat begrepen mevrouw?'

'Ja veldwachter.'

'Tot ziens mevrouw Mier, en pas goed op u zelf.'

'Zal ik doen dokter en tot gisteren!'

Hoofdschuddend kijkt de dokter vanuit zijn raam Mier na die hij achteruitlopend ziet verdwijnen aan de verkeerde kant van het Bospad. 'Zal wel zijn omdat ze daar liep toen ze hier naar toe kwam.. denkt hij..'

Verhaal 14

Opening van de nieuwbouwwijk voor spinnen

Er is weer een feestelijke gebeurtenis waar heel veel inwoners van het dierenbos op afkomen. Burgemeester Snik Snak, Veldwachter Kaalkop en de twee boswachters Snarf en Snirf hebben de leiding. Allen staan op het moment te wachten tot de burgemeester plechtig een gesponnen draad zal doorknippen om de nieuwbouwwijk, alleen voor spinnen, officieel te openen. Dat de spinnen hebben geloot wie de draad mocht spinnen vond de burgemeester heel leuk. Maar eerst houdt hij een toespraak tot de aanwezigen waarom deze nieuwbouwwijk er is gekomen.

Hij begint: 'Geachte aanwezigen, tijdens de eerste hoorzitting, enige tijd geleden in ons Boshuis, kwamen er klachten over spinnen. Ze bouwden hun webben op plaatsen die niet wenselijk waren, wat veel overlast veroorzaakte. Ik beloofde u toen met de spinnen te praten. Dat is, zo zult u begrijpen, gebeurd. Kijk om u heen. Een gloednieuw stukje bos, gelegen aan de rand van 't Bos bekend als wijkje Het Spinsel. Ik spreek de wens uit dat zij hier vele prettige jaren in rust en vrede zullen wonen en ik open het nu door het doorknippen van het draadje, gesponnen door Senior Spin. Luid applaus van vele dieren. De spinnen deden daar niet aan mee, nijdig als ze waren op de Burgemeester. Zij wilden liever in het gewone bos blijven wonen. Maar de burgemeester verbood dat!

Verhaal 19

Een treurende treurwilg

Weer loopt dokter De Vos zijn rondje door het bos en komt in het wilgenpad. Plotseling hoort hij zijn naam roepen. Dat moet Wilg zijn! Hij stopt en draait zich om in de richting van de roep.

‘Ik ik. Hier! Ik roep U dokter!’

Dokter Flos de Vos loopt naar Wilg toe en vraagt wat er is.

‘Ik, ik ben zo treurig, zo treurig, ik wil dood.’

‘Wil je dood?’

‘Ja dokter, laat de boswachter maar komen met zijn zaag om mij om te zagen. Dan ben ik van alles af!’

‘Nou, nou Wilg, dat is nogal wat.’

‘Ik .. ik zag vanmorgen..een mevrouw een eikenboom omhelzen! Toen werd ik jaloers en eenzaam dokter.’

Tranen lopen langs zijn lijf naar beneden.

‘Je bent toch niet eenzaam Wilg? Kijk toch eens om je heen wie er allemaal wonen.’

‘Dat is wel zo. Af en toe praat ik met de vogels als ze in mijn kruin uitrusten.’

‘Nou dan!’ En als de bewoners niet naar jou toekomen dan zoek jij ze toch op! Dan wandelt u zo met de klok mee om de bosvijver heen.’

‘U hebt wel gelijk, maar ik ben erg jaloers op andere bomen.’ ‘Die worden geknuffeld, ik niet.’ En weer lopen er tranen naar beneden.

‘Vraag je wel eens aan iemand die langs loopt, kom je me knuffelen?’

‘Eh .. ja, dokter... doe ik, maar wat denkt u dat ze dan tegen mij zeggen: je kijkt zo zielig.. net of je steeds treurt.’

‘Besef je, dat je dat nu ook doet, Wilg?’

‘Nee, eigenlijk niet! Dat heb ik van mezelf niet zo in de gaten. Ik ben in het verkeerde schorsje geboren, denk ik steeds weer! Ik had een andere boom willen zijn of een vogel. Of een vis!’ ‘Laat de boswachter maar komen met zijn zaag en van mijn lijf mooie ronde plakken zagen, ben ik na mijn dood toch nog iets nuttigs!’

De dokter staat nog steeds in gepeins.. ‘Wat te doen
wat te zeggen’ Plotseling gaat er een man op blote voeten
naar Wilg toe en knuffelt Wilg met de woorden: ‘huil maar
niet lieve Wilg, ik kan je helpen!’
‘Gaat u maar weg hoor,’ zegt de man tegen de dokter.
‘Straks is ie weer goed, het treuren zit 'm in' t bloed!’
Als de dokter op afstand nog even omkijkt naar Wilg ziet
hij de man tegen Wilg een plasje doen. ‘Arme Wilg. Wat is
het een stakkerd!’

Eerder verscheen van Henk P Post:

- 50 versjes, rijmpjes en gedichten voor kinderen
ISBN 9783710304408
- 80 lachprikkelers voor boven de achttien jaar
ISBN 9783710307508
- 24 spreekuren van dierendokter Flos de Vos
ISBN 9783710309809